

WIESŁAW SOBIESZEK

O WYPUKŁOŚCI PEWNYCH FUNKCJI EKSTREMALNYCH

Przedmiotem badań tzw. programowania matematycznego są zagadnienia ekstremalne warunkowe. Dla ustalonego układu parametrów występujących w rozważanym zagadnieniu, szukane ekstremum jest liczbą. W przypadku uzmiennienia wszystkich, bądź tylko pewnych parametrów, szukane ekstremum staje się funkcją zależną od tych parametrów. Jest rzeczą naturalną, nazywać tego rodzaju funkcje, funkcjami ekstremalnymi. W pracy niniejszej rozważa się dwie funkcje ekstremalne (1), (2), o których dowodzi się twierdzenia dotyczące ich wypukłości.

Zanim przejdziemy do sformułowania tych twierdzeń podamy kilka niezbędnych pojęć i oznaczeń. Zbiór $X \subset E^n$ nazywać będziemy w y p u k ł y m, gdy wraz z dwoma punktami należy do niego odcinek je łączący. Funkcję $f(x)$ określoną na podzbiorniku wypukłym $X \subset E^n$, nazywać będziemy w y p u k ł ą, gdy

$$f[\lambda x + (1-\lambda)y] \leq \lambda f(x) + (1-\lambda)f(y), \quad (x, y \in X, 0 \leq \lambda \leq 1)$$

Funkcję $f(x)$ nazywać będziemy w k ł ę s ł ą, gdy spełnia nierówność przeciwną.

Niech będą dane funkcje: $g(x)$ wklęsła i $f_j(x)$ ($j=1, \dots, m$) wypukłe na zbiorze $X \subset E^n$. Rozważmy zagadnienie znalezienia maksimum funkcji $g(x)$ przy warunku $f_j(x) \leq v_j$ gdzie $v_j \geq 0$ ($j = 1, \dots, m$). Traktując liczby v_j jako zmienne parametry i wprowadzając oznaczenia $v = \{v_1, \dots, v_m\}$, $F(x) = \{f_1(x), \dots, f_m(x)\}$ możemy krótko zdefiniować funkcję ekstremalną

$$h(v) = \max_X \{g(x) / F(x) \leq v, x \in X\} \quad (1)$$

Twierdzenie 1

Jeżeli wektor-funkcja $F(x) = \{f_1(x), \dots, f_m(x)\}$ jest wypukła, funkcja $g(x)$ jest wklęsła, to funkcja ekstremalna

$$h(v) = \max_x \{g(x)/F(x) \leq v, x \in X\}$$

jest wklęsła.

Dowód:

Niech

$$\begin{aligned} h(\bar{v}) &= \max_x \{g(x)/F(x) \leq \bar{v}, x \in X\}, \quad h(\bar{\bar{v}}) = \\ &= \max_x \{g(x)/F(x) \leq \bar{\bar{v}}, x \in X\} \end{aligned}$$

Wówczas na mocy wklęsłości funkcji $g(x)$ mamy

$$\begin{aligned} \lambda h(\bar{v}) + (1-\lambda)h(\bar{\bar{v}}) &= \lambda g(\bar{x}) + (1-\lambda)g(\bar{\bar{x}}) \leq g[\lambda \bar{x} + (1-\lambda)\bar{\bar{x}}], \\ &(0 \leq \lambda \leq 1) \quad (*) \end{aligned}$$

Jest oczywiście $F(\bar{x}) \leq \bar{v}$ i $F(\bar{\bar{x}}) \leq \bar{\bar{v}}$, więc z wypukłości wektor-funkcji $F(x)$ otrzymujemy $F[\lambda \bar{x} + (1-\lambda)\bar{\bar{x}}] \leq \lambda \bar{v} + (1-\lambda)\bar{\bar{v}}$. Ponieważ wektor $\lambda \bar{x} + (1-\lambda)\bar{\bar{x}}$ należy do zbioru $\{x; F(x) \leq \lambda \bar{v} + (1-\lambda)\bar{\bar{v}}\}$ więc

$$\begin{aligned} g[\lambda \bar{x} + (1-\lambda)\bar{\bar{x}}] &\leq \max_x \{g(x)/F(x) \leq \lambda \bar{v} + (1-\lambda)\bar{\bar{v}}, x \in X\} = \\ &= h[\lambda \bar{v} + (1-\lambda)\bar{\bar{v}}]^{(**)} \end{aligned}$$

Z (*) i (**) wynika żądana nierówność dla funkcji $h(v)$.

Zdefiniujmy funkcję ekstremalną

$$M(p, t) = \max_x \left\{ g(x) / \sum_{i=1}^n p_i x_i = t, x_i \geq 0 \right\} \quad (2)$$

gdzie $p = \{p_1, \dots, p_n\}$, $p_i \geq 0$, zaś t oznacza liczbę nieujemną. Oznaczmy $x(p, t) = \{x_1(p, t), \dots, x_n(p, t)\}$ wektor-funkcję spełniającą

$$M(p, t) = g[x(p, t)] \quad (3)$$

Znajomość struktury funkcji ekstremalnych (1) lub (2), pożyteczna jest w różnych zagadnieniach praktycznych. Jeżeli np. liczba t oznaczać będzie tę część dochodu konsumenta, którą przeznaczą on na zakup wektora towarów $x = \{x_1, \dots, x_n\}$, zaś $p = \{p_1, \dots, p_n\}$ będzie wektorem cen jednostkowych, to funkcję $g(x)$ interpretować można jako funkcję użyteczności wektora x (utility function). Wówczas funkcja $M(p, t)$ będzie funkcją pośredniej użyteczności (indirect-utility function) oraz funkcje $x_i(p, t)$ ($i = 1, \dots, n$) będą funkcjami popytu (p. [1], [2]).

Twierdzenie 2

Jeżeli $g(x)$ jest funkcją wklęsłą oraz funkcje $x_1(p, t), \dots, x_k(p, t)$ ($k \leq n$), są stałe względem zmiennych p_1, \dots, p_k, t , to funkcja

$$M(p, t) = \max_x \left\{ g(x) / \sum_{i=1}^n p_i x_i = t, x_i \geq 0 \right\}$$

jest wklęsła względem zmiennych p_1, \dots, p_k, t .

Dowód:

Ponieważ funkcja $g(x)$ jest wklęsła, więc

$$\begin{aligned} & \lambda M(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t}) + (1-\lambda)M(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t}) = \\ & = \lambda g[x(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t})] + (1-\lambda)g[x(\bar{p}_1, \dots, \\ & \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t})] \leq g[\lambda x(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t}) + \\ & + (1-\lambda)x(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t})]. \end{aligned} \quad (4)$$

Obecnie wykażemy, że $\lambda x(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, p_n, \bar{t}) + (1-\lambda)x(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t})$ spełnia warunek

$$\sum_{i=1}^k [\lambda \bar{p}_i + (1-\lambda)\bar{p}_i] x_i + \sum_{i=k+1}^n p_i x_i = \lambda \bar{t} + (1-\lambda)\bar{t} \quad (5)$$

Istotnie oznaczając $\bar{x}_i = x_i(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t})$, $\bar{x}_i = x_i(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t})$ otrzymujemy

$$\begin{aligned} & \sum_{i=1}^k [\lambda \bar{p}_i + (1-\lambda)\bar{p}_i] [\lambda \bar{x}_i + (1-\lambda)\bar{x}_i] + \sum_{i=k+1}^n p_i [\lambda \bar{x}_i + \\ & + (1-\lambda)\bar{x}_i] = \lambda^2 \sum_{i=1}^k \bar{p}_i \bar{x}_i + (1-\lambda)^2 \sum_{i=1}^k \bar{p}_i \bar{x}_i + \\ & + \lambda(1-\lambda) \sum_{i=1}^k (\bar{p}_i \bar{x}_i + \bar{p}_i \bar{x}_i) + \lambda \sum_{i=k+1}^n p_i \bar{x}_i + (1-\lambda) \sum_{i=k+1}^n p_i \bar{x}_i = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \lambda^2 \sum_{i=1}^k \bar{p}_i \bar{x}_i + (1-\lambda)^2 \sum_{i=1}^k \bar{p}_i \bar{x}_i + \lambda(1-\lambda) \sum_{i=1}^k (\bar{p}_i \bar{x}_i + \\
 &+ \bar{p}_i \bar{x}_i) + \lambda(\bar{t} - \sum_{i=1}^k \bar{p}_i \bar{x}_i) + (1-\lambda)(\bar{t} - \sum_{i=1}^k \bar{p}_i \bar{x}_i) = \\
 &= \lambda \bar{t} + (1-\lambda) \bar{t} + \lambda(\lambda-1) \sum_{i=1}^k \bar{p}_i \bar{x}_i + \lambda(\lambda-1) \sum_{i=1}^k \bar{p}_i \bar{x}_i + \\
 &+ (1-\lambda)\lambda \sum_{i=1}^k (\bar{p}_i \bar{x}_i + \bar{p}_i \bar{x}_i) = \lambda \bar{t} + (1-\lambda) \bar{t} + \\
 &+ \lambda(\lambda-1) \sum_{i=1}^k [\bar{p}_i (\bar{x}_i - \bar{x}_i) + \bar{p}_i (\bar{x}_i - \bar{x}_i)] = \lambda \bar{t} + (1-\lambda) \bar{t},
 \end{aligned}$$

gdyż ze względu na założenie $\bar{x}_i = \bar{x}_i$ dla $i = 1, \dots, k$.

Ponieważ

$$\lambda \bar{x} + (1-\lambda) \bar{x} \in \left\{ x; \sum_{i=1}^k [\lambda \bar{p}_i + (1-\lambda) \bar{p}_i] x_i + \sum_{i=k+1}^n p_i x_i = \right. \\
 \left. = \lambda \bar{t} + (1-\lambda) \bar{t}, x_i \geq 0 \right\}$$

gdzie oznaczono

$$\bar{x} = x(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t}), \quad \bar{x} = x(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, \\
 p_n, \bar{t}),$$

więc

$$g \left[\lambda \bar{x} + (1-\lambda)\bar{x} \right] \leq \max_x \left\{ g(x) / \sum_{i=1}^k \left[\lambda \bar{p}_i + (1-\lambda)\bar{p}_i \right] x_i + \right. \\ \left. + \sum_{i=k+1}^n p_i x_i = \lambda \bar{t} + (1-\lambda)\bar{t}, x_i \geq 0 \right\} = M \left[\lambda \bar{p}_1 + \right. \\ \left. + (1-\lambda)\bar{p}_1, \dots, \lambda \bar{p}_k + (1-\lambda)\bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \lambda \bar{t} + (1-\lambda)\bar{t} \right]$$

Z ostatniej nierówności i z (4) otrzymujemy

$$\lambda M(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \bar{t}) + (1-\lambda) M(\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, \\ p_n, \bar{t}) \leq M \left[\lambda \bar{p}_1 + (1-\lambda)\bar{p}_1, \dots, \lambda \bar{p}_k + (1-\lambda)\bar{p}_k, p_{k+1}, \dots, p_n, \right. \\ \left. \bar{t} + (1-\lambda)\bar{t} \right]$$

co dowodzi wklęsłości funkcji $M(p, t)$ względem zmiennych p_1, \dots, p_k, t .

Przy interpretacji funkcji $M(p, t)$ podanej wyżej, sens twierdzenia (2) jest następujący. Jeżeli założymy, że popyt na kilka artykułów (np. chleb, sól, cukier) nie zmienia się wraz ze zmianą ich cen i ewentualnie dochodu konsumenta, to funkcja $M(p, t)$ jest wklęsła ze względu na ceny jednostkowe tych artykułów i dochód.

Rękopis złożono w Redakcji dnia 4.III.1966 r.

LITERATURA

- [1] Wold H.: Demand analysis, Stockholm, 1953.
 [2] Hicks J.R.: Value and capital, First Edition, Oxford, 1939.

О ВЫПУКЛОСТИ НЕКОТОРЫХ ЭКСТРЕМАЛЬНЫХ ФУНКЦИЙ

Р е з ю м е

В работе автор представляет доказательства двох теорем

- 1) О вогнутости функции

$$h(v) = \max_x \{g(x)/F(x) \leq v, x \in X\}$$

где x является n -мерным вектором, v вектором m -мерным, а $F(x) = \{f_1(x), \dots, f_m(x)\}$ является выпуклой вектор-функцией и $g(x)$ вогнутой функцией.

- 2) О вогнутости функции

$$M(p, t) = \max_x \left\{ g(x) / \sum_{i=1}^n p_i x_i = t, x_i \geq 0 \right\}$$

где $g(x)$ является вогнутой функцией, а $x_j(p, t)$ ($j=1, \dots, k$) являются постоянными функциями относительно переменных p_1, p_2, \dots, p_k, t ($k \leq n$) причём функции $x_i(p, t)$ ($i=1, 2, \dots, n$) исполняют условие

$$M(p, t) = g[x_1(p, t), \dots, x_n(p, t)]$$

Автор даёт следующую интерпретацию теоремы (2). Если допустим, что спрос на несколько товаров (напр. хлеб, соль, сахар) не изменяется вместе с изменением их цен и дохода потребителя, то функция $M(p, t)$ (indirect utility function) является вогнутой относительно цен этих товаров и дохода потребителя.

ABOUT CONVEXITY OF SOME EXTREME FUNCTIONS

Summary

The author gives in the paper proofs of the two theorems:

- 1) About concavity of a function

$$h(v) = \max_x \{g(x)/F(x) \leq v, x \in X\}$$

where x is an n -dimensional vector, v an m -dimensional vector and $F(x) = \{f_1(x), \dots, f_m(x)\}$ is a vector-convex function and $g(x)$ is a concave function.

- 2) About the concavity of a function

$$M(p, t) = \max_x \left\{ g(x) / \sum_{i=1}^n p_i x_i = t, x_i \geq 0 \right\}$$

assuming that a function $g(x)$ is concave and the functions $x_j(p, t)$ ($j = 1, \dots, k$) are constants with respect to variables p_1, \dots, p_k, t ($k \leq n$), where the functions $x_i(p, t)$ ($i = 1, \dots, n$) satisfy a condition

$$M(p, t) = g[x_1(p, t), \dots, x_n(p, t)]$$

The author gives the following interpretation of the theorem (2): if we assume that the demand for some food products (e.g. bread, salt, sugar) hasn't been changed with the price change or the consumer's income, then function $M(p, t)$ (indirect-utility function) is concave on account of the elementary prices of these goods and income.